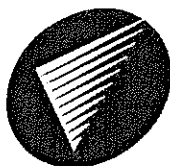

KVOPP000VT76

-2-

KANCELÁŘ VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

602 00 Brno, Údolní 39
Telefon: 542 542 111
Fax: 542 542 112
E-mail: podatelna@ochrance.cz

V Brně dne 29. května 2014

Č. j.: PDCJ 1537/2014

Do vlastních rukou

Vážený pan

R. S.

V souladu s ustanovením § 15 a ust. § 20 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), ve spojení s ustanovením § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vydává Kancelář veřejného ochránce práv jako osoba pověřená v souladu s ustanovením § 25 odst. 2 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, veřejným ochráncem práv k plnění povinností veřejného ochránce práv podle zákona o svobodném přístupu k informacím

ROZHODNUTÍ,

kterým se žádost pana R. S., nar., ze dne podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím

odmítá.**O d ů v o d n ě n í :**

Dne 16. května 2014 se na Kancelář veřejného ochránce práv obrátil pan F. S. s žádostí o informace. Žadatel žádá o podání informace na položené otázky, a to písemnou formou. Žadatel cituje z odpovědi veřejného ochránce práv pod sp. zn. ze dne I. „Pokud stěžovatel jako poškozený nedoložil dostatečné podklady dokládající snížení (omezení) nebo ztrátu pracovní způsobilosti v souvislosti se služebním úrazem, nebylo možné mu z důvodu existujících

pochybností o splnění zákonných předpokladů náhradu za ztrátu na platu po skončení neschopnosti výkonu služby přiznat.“ A následně klade otázky:

1.1- Dle citace, byl jsem propuštěn na základě lékařského posudku přezkumné komise při ÚVN Praha a na základě přezkumu tohoto posudku vyšší přezkumnou komisí v Hradci Králové, kdy mně po propuštění na základě těchto dokumentů byla vyplácena náhrada za ztrátu na platu, jaké jsou tedy další či jiné zákonné předpoklady?

1.2- Který zákon či právní předpis konkrétně určuje, zda bývalý zaměstnavatel může, či má přímo povinnost vyžádat si u bývalého zaměstnance další posudek zdravotního stavu bývalého zaměstnance?

1.3- Který zákon či právní předpis konkrétně určuje lhůtu, kdy bývalý zaměstnavatel může, či má přímo povinnost vyžádat si u bývalého zaměstnance další posudek zdravotního stavu bývalého zaměstnance?

1.4- Který zákon či právní předpis konkrétně určuje, za jakých okolností bývalý zaměstnavatel může, či má přímo povinnost zastavit vyplácení již přiznané náhrady za ztrátu na platu po skončení výkonu služby u bývalého zaměstnance?

1.5- Který zákon či právní předpis konkrétně určuje, že bývalý zaměstnavatel může, či má přímo povinnost zastavit vyplácení již přiznané náhrady za ztrátu na platu po skončení výkonu služby u bývalého zaměstnance, pokud tento bývalý zaměstnanec svému bývalému zaměstnavateli nepředloží dodatečný posudek o zdravotním stavu?

1.6- Pokud §2 odst. 2 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, hovoří o tom, že se tento zákon nevztahuje na správní nebo jiné obdobné řízení, jak je možné, že Veřejný ochránce práv a Ministerstvo obrany berou tento zákon při správním řízení v mé věci v potaz?

1.7- Pokud se úřední osoba řídí něčím, co dle názoru této osoby přímo nevyjadřuje (implicitně) zákon, je tento názor úřední osoby nadřazen názoru která uvádí ve svých rozhodnutích Nejvyšší soud ČR, kde se přímo říká: „Při zjišťování toho, co bylo příčinou ztráty na výdělku, je možné přihlížet jen k takovým okolnostem, které nastaly a které měly za následek pokles výdělku zaměstnance. Došlo-li ke ztrátě na výdělku v důsledku utrpění pracovního úrazu, nemůže být takový závěr zpochybněn ani případným zjištěním, že zaměstnanec v den rozvázání pracovního poměru ve skutečnosti byl i nadále schopen vykonávat dosavadní práci; dodatečné zjištění v tomto směru (např. pomocí znaleckého posudku) nic nemůže změnit na skutečnosti, že důvodem, pro který zaměstnanec přestal vykonávat dosavadní práci a ukončil pracovní poměr, byla jeho nezpůsobilost vykonávat dosavadní práci pro následky utrpěného pracovního úrazu.“?

1.8- Který zákon či právní předpis konkrétně určuje, že bývalý zaměstnavatel může, či má přímo povinnost snižovat názor Nejvyššího soudu ČR, když ten přímo uvádí: „Při zjišťování toho, co bylo příčinou ztráty na výdělku, je možné přihlížet jen k takovým okolnostem, které nastaly a které měly za následek pokles výdělku zaměstnance.“?

1.9- Vzhledem k tomu, že jsem v souvislosti s pracovním (služebním) úrazem prodělal jako třetí operaci levého kolene plastiku předního zkříženého vazů B-T-B štěpem, což bylo po celou dobu řízení Veřejnému ochránci práv známo a je stále známo, je jistě v možnostech a kompetenci Veřejného ochránce práv zjistit, zda bych po takovémto zákroku mohl i nyní splňovat zdravotní klasifikaci A dle požadavků Ministerstva obrany ČR, kdy jsem tuto klasifikaci A měl při nástupu do služebního poměru vojáka z povolání a která mně byla po pracovním (služebním) úrazu snížena na klasifikaci C, a pokud bych zdravotní klasifikaci A již splňovat nemohl, pak se i jasně prokáže i poškození mého zdravotního stavu?

1.10- Je v právním státě, kterým ČR jistě je, zákon č.1/1993 Sb., Ústava ČR, a zákon č.2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod nad právním (implicitním) názorem úředních osob?

Formulování otázek žadatel doplnil upozorněním: „Upozorňuji, že mé otázky v žádném případě nesměřují na právní názor! Právní názor byl již ze strany Veřejného ochránce práv vysloven a tyto otázky slouží k tomu, abych se dopátral toho, co Veřejného ochránce práv k tomuto názoru vedlo! Upozorňuji, že Veřejný ochránce práv prokazatelně prohlásil, že: „V právním státě lze totiž povinnosti ukládat pouze na základě zákona.“!“

S ohledem na obsah a formulaci jednotlivých dotazů je zřejmé, že žadatel v jednotlivých otázkách reaguje na závěry šetření veřejného ochránce práv vedeného pod uvedenou sp. zn. Kladenými otázkami se žadatel snaží objasnit důvody (vnitřní motivy), které vedly ochránce k závěrům vysloveným po prošetření podnětu žadatele.

Smyslem poskytování informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím není obhajovat či vysvětlovat stanoviska a postup povinného subjektu; v případě žadatele motivy, úvahy či důvody postupu veřejného ochránce práv. To je z podstaty věci vyloučeno už proto, že objasnit žadateli, co ochránce k vyslovení závěru v rámci daného šetření vedlo, by mohl jedině někdejší ochránce JUDr. Pavel Varyařovský osobně. Svůj názor ochránce žadateli sdělil v jednotlivých odpovědích ze dne 8. března a 11. července 2013. Další doplnění závěrů ochránce či vysvětlení jeho názoru v rozsahu otázek kladených v žádosti již nepřichází v úvahu, zvláště v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Požadované informace (odpovědi na položené otázky) nejsou jinak zaznamenány.

Pokud žadatelem požadované informace neexistují, tj. nejsou ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím zaznamenány, jejich poskytnutí nepřichází dle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím v úvahu. Podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že „Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.“

Výkladem pojmu „vytváření nových informací“ podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném se podrobně zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 9. 2. 2012, č.j. 1 As 141/2011 (www.nssoud.cz). Podle Nejvyššího správního soudu sleduje § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím (v souvislosti s podmínkami pro omezení práva na informace uvedené v čl. 17 odst. 5 Listiny) legitimní cíl, a to vyvážit právo jednotlivců na poskytování informací veřejným zájmem na ochraně povinných subjektů před nepřiměřenou zátěží, kterou by pro ně

znamenal vytváření zcela nových informací, k jejichž tvorbě či evidenci nejsou jinak povinny.

Nejvyšší správní soud vychází z důvodové zprávy k zákonu č. 61/2006 Sb., kterým bylo do zákona o svobodném přístupu k informacím (s účinností 23. 3. 2006) vloženo výše citované ustanovení, z níž vyplývá, že „povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu. Pokud má být taková povinnost stanovena, musí tak učinit zvláštní zákon samostatnou úpravou (např. § 139 zákona č. 500/2004 Sb.). Naopak, pokud již povinný subjekt určitý dokument vypracoval a má tedy informace k dispozici, je povinen ji poskytnout. Podobně nebrání toto ustanovení vyhovět žádostem o výtahy z databází či části dokumentů.“

Podle Nejvyššího správního soudu prvotním předpokladem pro odmítnutí žádosti o informace s tím, že by šlo o vytvoření nových informací, je logicky skutečnost, že povinný subjekt danými informacemi nedisponuje. Dalším předpokladem je to, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat.

Není povinností Kanceláře veřejného ochránce práv disponovat informacemi, jimiž by žadatelé zdůvodnila či vysvětlila předchozí postup ochránce a není ani její povinností tyto informace nově vytvářet.

Tento závěr potažmo vyplývá i z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2009, č.j. 6 As 18/2009 (1957/2009 Sb. NSS), v němž se soud vyjádřil takto: „Vnitřní motivy, které vedly žalovaného k tomu, aby určitým způsobem nekonal, však ze své povahy nemohou být zaznamenány v žádné podobě a žádným způsobem, a proto se nejedná o informace ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.“

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze v souladu s ust. § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu se Zásadami pro poskytování informací Kanceláří veřejného ochránce práv (viz www.ochrance.cz), podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení odvolání k vedoucímu Kanceláře veřejného ochránce práv.

Mgr. Petra Zdrážilová
vedoucí odboru právního
Kanceláře veřejného ochránce práv

